

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Povrv-98/2024-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja TOP 4 YOU catering in druge storitve d.o.o. Gorenja Vas, Srednje Brdo 22, Slovenija, OIB: 50962174241, kojeg zastupa punomoćnica Andrea Čečuk, odvjetnica u Splitu, Slavićeva 15, protiv tuženika RACETEC d.o.o. Viškovo, Gornji Jugi 3, OIB: 93235866795, kojeg zastupa punomoćnik Goran Crnković, odvjetnik u Rijeci, Verdieva 5, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 30. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Anđelke Smojver – Bašić iz Rijeke, poslovni broj Ovr-23701/2023 od 31. siječnja 2024. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju glavnica u iznosu od 1.468,80 eura i troškove ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznos od:

- 238,80 eura od 23. srpnja 2022. pa do isplate, na temelju vjerodostojne isprave, računa broj 23-2022,

- 560,00 eura od 27. kolovoza 2022. pa do isplate, na temelju vjerodostojne isprave, računa broj 28-2022,

- 564,60 eura od 1. rujna 2022. pa do isplate, na temelju vjerodostojne isprave, računa broj 43-2022,

- 105,40 eura od 13. prosinca 2022. pa do isplate, na temelju vjerodostojne isprave, račun broj 77-2022,

sve po kamatnoj stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, na račun tužitelja SI56031261001192183, država Slovenija, naziv banke: skb banka, SWIFT:SKBASIX, u roku od 8 dana od dana dostave rješenja o ovrsi, te na iznos od 275,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 31. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, na račun IBAN HR 6824840081105597074, model HR 99, u roku od 8 dana od dana dostave rješenja o ovrsi te se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti.

II. Nalaže se tužitelju TOP 4 YOU catering in druge storitve d.o.o. Gorenja Vas, Srednje Brdo 22, Slovenija, OIB: 50962174241, naknaditi tuženiku RACETEC d.o.o. Viškovo, Gornji Jugi 3, OIB: 93235866795, trošak parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 eura (tisuću eura) u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 250,00 eura.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrši javnog bilježnika Anđelke Smojver – Bašić iz Rijeke, poslovni broj Ovr-23701/2023 od 31. siječnja 2024. naloženo je tuženiku platiti tužitelju glavnica u iznosu od 1.468,80 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedinačno određene iznose od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate te trošak ovršnog postupka u visini od 275,00 eura također s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. Protiv ovog rješenja tuženik je podnio prigovor u kojem je naveo kako nema nepodmirenih dugovanja prema tužitelju, niti je s njim bio u poslovnom odnosu. Predložio je da javni bilježnik dostavi spis nadležnom sudu na daljnje postupanje.

3. Rješenjem poslovni broj Povrv-535/2024-3 od 9. kolovoza 2024. Općinski sud u Rijeci oglasio se stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari te je predmet ustupljen ovom sudu. Potom je rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-98/2024-2 od 22. studenoga 2024. stavljeno izvan snage rješenje o ovrši u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje. Istim rješenjem tužitelj je pozvan u roku od 15 dana od primitka rješenja iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđenje činjenica, a tuženik je pozvan u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti činjenice na kojima temelji svoje prigovorne tvrdnje i predložiti odgovarajuće dokaze, sukladno odredbi čl. 461. a st. 3., 4. i 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19,80/22; dalje: ZPP).

4. Postupajući po rješenju ovog suda od 9. kolovoza 2024., tužitelj je podneskom od 27. prosinca 2024. pojasnio kako je on pravna osoba koja se bavi pružanjem usluga cateringa, odnosno pružanjem ugostiteljske usluge koja se brine za opskrbu hrane i pića gostiju na društvenim događanjima i zabavama. Tužitelj je usluge cateringa pružao na različitim automobilskim utrka diljem Europe sudionicima koji su željeli koristi njegove usluge pa tako i tuženiku. Tužitelj je svoje usluge pružao na način da je na mjestu održavanja utrka, u postavljenim montažnim šatorima, pripremao i servirao tople obroke (doručak, ručak i večeru) i piće. Za plaćanje tih usluga je temeljem usmenog dogovora svaki korisnik (među njima i tuženik) dobio karticu u vrijednosti od 100,00 eura, a kada je taj iznos bio potrošen, na karticu se dodavalo daljnjih 100,00 eura i tako sve dok je tuženik ili bilo koji drugi sudionik koristio usluge tužitelja za vrijeme trajanja konkretnog događaja. Prilikom svakog korištenja usluge svaki korisnik kartice je dobio ispis na kojem je navedeno sve što je konzumirao i po kojoj cijeni, kao i preostali iznos eura (stanja) na kartici. Tuženik je na opisani način koristio usluge tužitelja na automobilskoj utrkci Vallenga koja se održavala u Italiji od 8. do 10. srpnja 2022. za koju uslugu je tužitelj tuženiku izdao račun broj 23-2022. Za usluge na utrci Grobnik FX koja se održavala u Hrvatskoj od 21. do 24. srpnja 2022. tužitelj je tuženiku izdao račun broj 28-2022, za utрку Slovakiaring koja se održavala u Slovačkoj od 19. do 21. kolovoza 2022. izdan je račun broj 43-2022 i za utрку na Grobniku koja se

održavala u Hrvatskoj od 3. do 4. prosinca 2022. tužitelj je tuženiku izdao račun broj 77-2022. Tužitelj je u više navrata porukama putem elektronske pošte pozivao tuženika na plaćanje predmetnih računa no tuženik do danas nije podmirio svoja dugovanja. Tuženik je zaprimio račune te je tražio od tužitelja dostavu specifikacije pruženih usluga što mu je tužitelj i dostavio. Predložio je da sud prihvati tužbeni zahtjev.

5. Podneskom od 27. siječnja 2025. tuženik je naveo kako s tužiteljem nije sklopio ugovor o ugostiteljskim uslugama na automobilskim utrka. Tuženik je temeljem dogovora na utrka Varano, Magione i Modena koristio usluge cateringa te je iste platio temeljem računa broj 16-2022. Dogovor je bio takav da tužitelj izda tuženiku dvije kartice za vikend, limitirane na iznos do 100,00 eura koje pojedina osoba može potrošiti u šatoru tužitelja. Nakon dosega limita, zaposlenice na blagajni zadržavale su karticu. Na taj način je potrošnja limitirana po vikendu (i po kartici). Tužitelj je izdao ovdje utužene račune 23-2022, 43-2022, 28-2022 i 77-2022 za utrke na kojima tuženik uopće nije sudjelovao ili je sudjelovao s maksimalno dvije osobe, a ne više. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

6. Sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu. Saslušani su svjedoci Đani Varljen, Mirko Marinšek te zastupnici po zakonu stranaka – za tužitelja Urban Jelovčan i Marko Čoza za tuženika.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet ovog spora je isplata tražbine u visini od ukupno 1.468,80 eura na ime pružanja usluga cateringa (posluživanja hrane i pića) prema računima broj 23-2022 koji glasi na iznos od 238,80 eura, a za pružene usluge u mjestu Vallelunga u Italiji, računu broj 28-2022 na iznos od 560,00 eura, za pružene usluge na Grobniku od 21. do 24. srpnja 2022., računu broj 43-2022 na iznos od 564,60 eura za pružene usluge u Slovačkoj (Slovakaring) i računu broj 77-2022 na iznos od 105,40 eura za pružene usluge na Grobniku od 3. do 4. prosinca 2022., a kako je tužitelj obrazložio u podnesku od 27. prosinca 2024. Dakle, tražbina tužitelja prema tuženiku proizlazi iz ugovora o djelu iz čl. 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO).

9. Tuženik je osporio osnovanost i visinu tužiteljeve tražbine, osporavajući činjenicu da mu je tužitelj pružao usluge u mjestima kako je to tužitelj specificirao, odnosno osporavao je činjenicu da je sudjelovao na tim utrka te da bi na tim utrka posljedično nastali troškovi usluga hrane i pića koje je dužan platiti tuženik. Tuženik je isticao i da je poslovni odnos među strankama funkcionirao na način da bi tuženik, na utrka na kojima je sudjelovao, dobio karticu koja bi bila limitirana na iznos od 100,00 eura po kartici te bi u okvirima tog iznosa koristio usluge hrane i pića koje je pružao tužitelj.

10. Iz provedenih dokaza nije utvrđeno da je tužitelj tuženiku pružio usluge posluživanja hrane i pića kako je to specificirao u svom podnesku od 27. prosinca 2024. i da mu je tuženik dužan platiti upravo iznose po utuženim računima za pruženu uslugu.

11. Naime, već iz poruke koju je elektronskom poštom tužitelju poslao tuženikov zastupnik po zakonu, a po primitku ovdje utuženih računa, proizlazi da je tuženik tužitelju plaćanja vršio preko kartica koje su bile limitirane na iznos od 100,00 eura (stranica 97 spisa). Na taj način iskazivao je i svjedok Đani Varljen koji je na utrka sudjelovao tako što je kao mehaničar pomagao tuženiku i koji je jasno iskazao da su na utrka na kojima je sudjelovao s tuženikom, on i tuženikov zastupnik po zakonu

dobili karticu u vrijednosti od po 100,00 eura te da nikada nisu dosegli limit kartice, odnosno prekoračili ga. Istovjetno je iskazivao i tuženikov zastupnik po zakonu Marko Čoza. S druge strane, tužiteljev zastupnik po zakonu isticao je kako tuženik nije imao tu tzv. „prepaid“ karticu, da nikada nije plaćao gotovinom već završnim računom, tj. nakon što bi dobio završni račun putem elektronske pošte. Međutim, dalje u svom iskazu, zastupnik po zakonu tužitelja je isticao da je tuženik po događaju (ipak) imao dvije do četiri kartice s limitiranom potrošnjom (najčešće dvije), da je na njegovoj kartici pisalo „Čoza“ te da je u programu također bilo zabilježeno tko je preuzeo karticu i na svakoj specifikaciji troškova da je pisalo tko je karticu koristio. Tužitelj je i u podnesku kojim je opisao pravnu i činjeničnu osnovu svoje tražbine naveo kako su tuženiku izdane kartice s limitom do 100,00 eura. Dakle, iskaz tužiteljevog zastupnika po zakonu je sam sebi kontradiktoran jer on, s jedne strane ističe kako tuženik nije imao karticu s limitiranom potrošnjom, dok s druge strane pojašnjava kako su mu (ipak) izdane kartice za automobilske utrke na kojima je sudjelovao. S obzirom na takav kontradiktoran iskaz tužiteljevog zastupnika po zakonu s jedne strane te jasan, obrazložen, međusobno suglasan iskaz tužiteljevog zastupnika po zakonu i svjedoka Đania Varljena te uvažavajući podudarnost iskaza Đania Varljena i tuženikovog zastupnika po zakonu s ispravama u spisu (e mail porukom tuženika na stranici 97 spisa), ovaj sud je njihove iskaze prihvatio kao vjerodostojne i na temelju tih iskaza utvrdio da je tuženik koristio kartice s limitom potrošnje na automobilskim utrkama na kojima je sudjelovao.

12. Međutim, provedeni dokazi nisu bili dostatni za utvrđenje činjenice na kojim je utrkama sudjelovao tuženik, odnosno je li tužitelj pružao tuženiku usluge upravo na ovim utrkama kako je to specificirao u svom tužbenom zahtjevu (Valllunga, dvije utrke na Grobniku i u Slovačkoj). Nitko od saslušanih svjedoka (ni Đani Varljen niti Mirko Marinšek) nije izrijeком potvrdio tuženikovo sudjelovanje baš na tim utrkama, a navedeno ne proizlazi ni iz iskaza tužiteljevog zastupnik po zakonu. S obzirom na to da je tuženik izričito osporavao sudjelovanja na tim utrkama, teret dokazivanja navedenih činjenica, a posljedično i pružanja usluga tuženiku upravo na tim utrkama bio je na tužitelju. Kako tužitelj prije svega nije dokazao navedene činjenice (izvjesnog tuženikovog sudjelovanja na navedenim utrkama), posljedično nije dokazao ni da mu je pružio upravo one usluge koje je tužitelj sam specificirao u ispravi na stranici 99 i 100 spisa. Pri tom se napominje da predmetna isprava predstavlja jednostranu ispravu, sastavljenu od strane tužitelja koju je tuženik osporio pa se ona ne može sama za sebe cijeliti kao vjerodostojan dokaz o količini, vrsti i cijeni pruženih usluga te mjestu pružanja usluga tuženiku. Navedeno osobito kada se ta isprava dovede u vezu s ostalim provedenim dokazima iz kojih proizlazi da su stanke (ipak) imale ugovoreno plaćanje tzv. prepaid karticama (o čemu je iskazivao i tužiteljev zastupnik po zakonu), a pri tom tužitelj nije dokazao da bi tuženik (eventualno) prekoračio odobreni limit po tim karticama i za koji iznos, odnosno je li tuženik ostao tužitelju dužan i za koji iznos. Drugim riječima, specifikacija troškova koju je dostavio tužitelj (stranica 99 spisa) u kontekstu ostalih provedenih dokaza ne dokazuje da je tužitelj pružio usluge tuženiku upravo na specificiranim utrkama i da mu je pružio usluge u količini kako je to obračunao.

13. Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221. a ZPP-a). Sud je proveo sve dokaze po prijedlogu tužitelja te na temelju tako provedenog dokaznog postupka nije mogao sa sigurnošću utvrditi koje je točno usluge

tužitelj pružio tuženiku, odnosno u kojoj količini, po kojoj cijeni i na kojem događaju, a da bi na razini izvjesnosti stekao uvjerenje o tome da tužitelj prema tuženiku ima tražbinu u ovdje utuženom iznosu.

14. Slijedom navedenog, a kako tužitelj nije dokazao osnovanost i visinu svoje tražbine, primjenom odredbe čl. 219. st. 1. i čl. 221. a ZPP-a te čl. 451. st. 3. ZPP-a presuđeno je kao u točki I. izreke.

15. Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od po 200,00 eura za pristup ročištu od 3. lipnja 2025. (Tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa), 8. listopada 2025., 5. veljače 2026. i 16. ožujka 2026. (Tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa), odnosno u ukupnom iznosu od 800,00 eura, što uvećano za PDV (Tbr. 42. Tarife) u visini od 200,00 eura iznosi ukupno 1.000,00 eura. Zato je odlučeno kao u točki II. izreke. Tuženiku je odmjereno trošak radi pristupa na ukupno četiri, a ne pet ročišta kako je zatražio jer na ročište održano 3. ožujka 2025. tuženik nije pristupio. Zato je odlučeno kao u točki III. izreke, odnosno tuženikov zahtjev za pristup ročištu od 3. ožujka 2025. s pripadajućim PDV-om (ukupno 250,00 eura) je odbijen.

U Rijeci 30. travnja 2026.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a.).

Žalba ne odgađa ovrhu (čl.467.a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30887-64787**

Kontrolni broj: **02734-4b2a2-77903**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.